

СРСР — ІНДІЯ: ДРУЖБА МІЦНІЄ

Офіційний дружній візит Генерального секретаря ЦК КПРС, члена Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва в Індію, який починається 26 листопада, привертає до себе найпильнішу увагу широких кіл світової громадськості, зарубіжних державних і політичних діячів. Величезний інтерес до цієї події цілком зрозумілий. Адже традиційні відносини дружби і співробітництва, які міцно зв'язують обидві країни та їх народи, справляють великий позитивний вплив не тільки на становище на азіатському континенті, але й на розвиток міжнародної обстановки в цілому. Міцною базою цих відносин є підписаний у серпні 1971 року Договір про мир, дружбу і співробітництво між СРСР і Індією, спільність цілей обох країн у боротьбі за мир, розрядку міжнародної напруженості, проти імперіалізму, колоніалізму і расизму.

Винятково тепло, сердечну зустріч готують високому радянському гостю на індійській землі. «Народ Індії», — заявила прем'єр-міністр Індіра Ганді в інтерв'ю радянським журналістам, — зможе підкреслити, якого великого значення він надає радянсько-індійській дружбі і з якою повагою він ставиться до Леоніда Ілліча Брежнєва, до інших керівників Радянського Союзу і до радянського народу». «Ми також будемо спроможні підтвердити всьому світові, — відзначила глава індійського уряду, — що 250-мільйонний народ Радянського Союзу і 560-мільйонний народ Індії прагнуть до миру і беззастанно добиватимуться миру і справедливості в усьому світі».

(ТАРС).

УДАРНИЙ ФІНІШ

Хлібороби комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 3 (бригадир Микола Давидов, групкомсорг Микола Титенко) колгоспу «Дружба» нинішнього року випромили дорідний урожай усіх сільськогосподарських культур.

Кожен гектар видав по 37,3 центнера озимої пшениці (за планом — 28), 280 центнерів цукрового буряка (замість 246), 21 центнер соняшнику. Створена

під час республіканського двомісячника комсомольсько-молодіжна кормодобувна бригада заготовила близько 10 тисяч тонн силосу.

Нині механізатори бригади підживляють озиму пшеницю, якісно підготували ґрунт для сівби ярових культур. При плані 16 200 гектарів умовної оранки вони вже виробили 17 700, перевищивши річне завдання.

В. ПОПОВКІН,
завідуючий відділом комсомольських організацій Новоукраїнського райкому комсомолу.

У рахунок серпня 1976 року

Ще до армії починав різником металу у метизному цеху заводу «Червона зірка» Василь Ільницький. А як повернувся з лав радянської армії, два роки тому, хлопець знову припішов працювати сюди ж. Він вже закінчив п'ятирічку і нині трудиться в рахунок серпня 1976 року.

Товариші по роботі обрали його депутатом місцевої Ради. І широкі масштаби не тільки в праці, встигає Василь і в громадські справи висити іскру, що запалює великий вогонь повсякчасних творень. Принципово й вимогливо виступає різник в штабі «Комсомольського прожектора».

Василь нагороджено знаком Міністерства тракторного і сільськогосподарського машинобудування СРСР «Відмінник соціалістичного третього, вирішального».

А. МИХАЙЛІВ.

СЕРЕД КРАЩИХ — КОМСОМОЛЬЦІ

Соціалістичне змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів Другого імені Петровського цукрокомбінату очолює комсомольсько-молодіжна ланка рафінадного цеху у складі комсомолок Наталі Бондар, Любові Крамаренко, Тетяни Дулаєвської, Галини Загішайко.

Члени спілки Раїса Потапенко, Валентина Хлестова, Дмитро Громадський, Лідія Сологуб — серед кращих виробничників підприємства. Вони виконують норми виробітку на 115—125 процентів.

А. СІНЮХА,

Олександрівський район.

Останні дні на полі

Хлібороби колгоспу імені В. І. Леніна Вільшанського району закінчують оранку на зяб. Перед ведуть комсомольці з бригади В. Черкавського. Група з семи механізаторів зорала вже 3072 гектари, зекономивши при цьому 2863 кілограми палива. Найкращі псказники у Василя Черкавського (зоров 670 гектарів замість 600 гектарів за планом) і молодого механізатора Василя Герасименка (виконав план на 115 процентів).

В. ПЕЄВ,

завідуючий відділом комсомольських організацій Вільшанського райкому комсомолу.

НОВИЙ РІК ВІДСВЯТКУВАЛИ

Два комсомольсько-молодіжні колективи Побузького пікелевого заводу виконали річний план. Це бригада слюсарів-монтажників Побузької дільниці тресту «Укрколірметремонт» (бригадир Василь Самофал, групкомсорг Віктор Корнійчук) та бригада слюсарів ремонтно-механічного цеху (бригадир Микола Лозінський, групкомсорг Володимир Самосенко).

І окремих молодих виробничників, що вже «відсвяткували» Новий рік, на

заводі немало. Слюсарі РМЦ Павло Левченко та Валерій Вечур, апаратники азотно-кисневої станції Дмитро Миколайчук та Олександр Драч, водій Олександр Лавренко та інші вже завершили виконання особистих планів третього року п'ятирічки.

Успіхи стали можливими за рахунок доброї організації праці та росту її продуктивності. Молоді виробничники постійно підвищують свою майстерність. Серед переможців соціалістичного

змагання комсомольсько-молодіжних колективів з'являються нові й нові імена. Підбивши підсумки змагання за жовтень, комітет комсомолу заводу визнав кращою комсомольсько-молодіжну зміну плавильників Валентина Медведєва (групкомсорг Володимир Шайда). Цієї перемоги плавильники добились вперше. Вона важлива ще й тим, що прийшла напередодні пуску другої черги заводу.

М. КОРИННИЙ.

ЗНАГОМТЕСЬ: ТЕХНІК-КОНСТРУКТОР ОЛЯ БРУСЛОВА. ВОНА ПРАЦЮЄ В КОНСТРУКТОРСЬКОМУ ВІДРО ОЛЕКСАНДРІВСЬКОГО ЗАВОДУ ПІДМОНО-ТРАНСПОРТНОГО ОБЛАДНАННЯ. КОМСОМОЛКА БЕРЕ АКТИВНУ УЧАСТЬ В ГРОМАДСЬКОМУ ЖИТТІ. ЗА УСПІХИ В РОБОТІ ВОНА НАГОРОДЖЕНА ЗНАЧКОМ «УДАРНИК-73». НА ФОТО: ОЛЯ БРУСЛОВА.

Фото В. КОВПАКА.

МОЛОДИЙ КОМСОМОЛ

Організаційний журнал
Ім. Д. Чижевського
Організаційного обкому АКМУ

24 Листопада
1973 року
Ціна 2 коп.

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ 3 1939 РОКУ.

ОРДЕН НА ПРАПОРІ «МОЛОДІ»

П'ятдесят років тому в обпаленому громадянською війною Харкові виїшла друком невелика червона книжечка «Програма і Статут РКСМ». Комсомольці — молоді робітники і сільські комунари, які ще не встигли зняти фронтових будьонівок, гортали її з особливим хвилюванням і гордістю: адже на обкладинці вперше стояла назва комсомольського видавництва — «Молодий робітник».

З перших днів видавництва гаряче відгукувалось на всі важливі політичні події. Тут в 1923 році уперше в країні виїшла збірка «Ленін», яка поклала початок видавничій ленініаді. Сьогодні видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь» — це понад 6 тисяч назв книг, сім молодіжних журналів, загальний тираж яких наближається до мільярда примірників.

За плідну роботу по комуністичному вихованню молоді і мобілізації її на активну участь у господарському і культурному будівництві Указом Президії Верховної Ради СРСР видавництво нагороджено орденом «Знак Пошани».

21 листопада сотні юнаків і дівчат столиці України, представники партійних, радянських, комсомольських організацій, авторський актив, ветерани видавництва, поліграфісти зібралися у київському палаці піонерів і школярів на урочисті збори з нагоди вручення видавництву ЦК ЛКСМУ «Молодь» високої нагороди.

З великим піднесенням присутні обирають почесну президію зборів у складі Політбюро ЦК КПРС.

Слово надається кандидату у члени Політбюро, секретарю ЦК Компартії України В. Ю. Маланчуку.

Він відзначив, що за півстоліття колектив молодіжного видавництва республіки пройшов великий і славний шлях, уявляючи високою урядовою нагородою. Орден «Знак Пошани» — гідна відзна-

ка невтомної праці, плідних пошуків комсомольського видавництва.

В. Ю. Маланчук оголосив текст Указу Президії Верховної Ради СРСР про нагородження видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь» орденом «Знак Пошани» під бурхливі оплески присутніх прикріпив нагороду до прапора видавництва.

Орденосносне видавництво з високою урядовою нагородою тепло поздоровили перший секретар правління Спілки письменників України В. П. Козаченко, майстер виробничого навчання Київського комбінату хімічного волюнка, Герой Соціалістичної Праці С. С. Вербицька, лауреати республіканської комсомольської премії імені М. Островського поети Павло Усенко і Борис Олійник, директор видавництва «Веселка» В. А. Костюченко.

Перший секретар ЦК ЛКСМУ України А. М. Піренко від імені комсомольців, усієї молоді республіки подякував Комуністичній партії і Радянському уряду за високу оцінку праці молодіжного видавництва по комуністичному вихованню юнаків і дівчат, мобілізації їх на активну участь у господарському і культурному будівництві.

На урочистих зборах були голова Державного комітету Ради Міністрів у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі М. К. Білогуров, голова правління Спілки журналістів УРСР редактор газети «Правда України» В. Я. Сіробаба, секретар Київського обкому партії О. С. Капто, заступник завідувачого відділом пропаганди і агітації ЦК Компартії України В. Ф. Возіанов, перший заступник міністра освіти УРСР І. В. Ніколаєнко.

Присутні одноставно прийняли вітальні листи Центральному Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Раді Міністрів СРСР, ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР і Раді Міністрів республіки.

На закінчення відбувся концерт.

На контролі — виконання соціалістичних зобов'язань

ПОНАД три тисячі молодих тваринників, хліборобів, шоферів, будівельників, цукроварів Олександрівщини з початку року активно включилися у Всесоюзне соціалістичне змагання працівників сільського господарства, промисловості, будівництва, транспорту за дострокове виконання завдань третього, виробничого.

Протягом усього періоду райком комсомолу націлював первинні комсомольські організації на пошук оптимальних форм трудовою суперництва між молодими трударями ведучих професій, на постійний контроль за виконанням комсомольцями і молоддю своїх соціалістичних зобов'язань. Нині рік фінішує, і багато юнаків та дівчат рапортують про дострокове виконання виробничих планів.

Значних успіхів добилися молоді доярки. На календарі листопад, а більшість з них вже виконали річні зобов'язання. Комсомолка Несватківського відділу радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Ольга Козаченко за десять місяців надоїла на кожну корову по 4036 кілограмів молока при річному зобов'язанні 3600. Партія і уряд дали високу оцінку роботі молододоярки. Її нагородили орденом Трудового Червоного Прапора.

Перейшли тригисичний рубіж і Ольгині подруги по змаганню — доярка колгоспу «Шляхом Леніна» Лариса Підкамінна, Валентина Чорна з колгоспу імені Ульянова, Любов Редько з колгоспу імені Кірова та доярка колгоспу імені Свердлова Олександр Пастернак. Достроково виконали річне зобов'язання члени комсомольсько-молодіжного колективу МТФ № 4 колгоспу «Росія», де групкомсоргом Віра Терещенко.

Під час живих працюю і старанням юнаки та дівчата району внесли і свій вклад у виконання зобов'язання хліборобів республіки — продажу державі мільярда пудів зерна. На перевезенні врожаю відзначилися члени комсомольсько-молодіжного колективу водіїв кол-

ЗМАГАННЯ: ПЕРЕДОВИКИ І ВІДСТАЮЧІ

госпу «Прогрес», які перевиконали взяті зобов'язання і перевезли з току до хлібоприймального пункту 28 320 центнерів зерна. По півторці змінні норми виконували Володимир та Віктор Віхристи, Анатолій Петренко.

Змагання називає не лише переможців, а й переможених, відстаючих. На жаль, є такі і в нашому районі. Окремі молоді виробничники колгоспів «Шляхом Леніна», «Зоря комунізму», імені Свердлова, районного об'єднання «Сільгосптехніка» не визначили своєї конкретної участі у виконанні поставлених перед колективом завдань. Комітети комсомолу цих господарств не змогли дійти до кожного. Тож ці комсомольські організації серед відстаючих.

О. ДЕРКАЧЕНКО,
завідуючий відділом комсомольських організацій Олександрівського РК ЛКСМУ.

ПРО ВИХОВАННЯ НАЙМОЛОДШИХ

В Кіровограді відбулась обласна науково-практична конференція працівників дошкільних закладів з питань дальшого розвитку суспільного виховання.

З доповіддю «Про стан та заходи по дальшому розвитку суспільного дошкільного виховання дітей у світлі рішень XXIV з'їзду КПРС» виступив завідувач обласним відділом народної освіти Д. Ю. Стельмухов. На конференції також виступив В. Л. Омеляненко — зав. кафедрою педагогіки Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, кандидат педагогічних наук. «Марксистсько-ленінське вчення про розвиток та виховання особи дитини» — так називався його виступ.

Питанням вікових та індивідуальних особливостей дошкільного виховання була присвячена доповідь завідувача кафедрою психології педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна кандидата психологічних наук Н. О. Голованя. Викладач Олександрівського педагогічного училища говорив про психологічно-педагогічні особливості дошкільного виховання.

Присутні також розглянули питання організаторської роботи по розвитку дошкільного виховання на селі; виховання уваги у дітей старшого дошкільного віку в процесі навчальної діяльності; організаторської ролі відділів народної освіти по впровадженню нової програми тощо.

Учасники конференції відвідали дошкільні установи міста Кіровограда.

М. МІКЕЛЬ.

ПЛАН— ДОСТРОКОВО

Колетив Кіровоградської міжобласної контори скрапленого газу

достроково виконав виробничий план одинадцяти місяців. До першого грудня робітники колективу відвантажать споживачам ще понад 600 тонн голубого палива.

1933 рік. Наше місто облетіла радісна звістка про створення музичного учбового закладу.

В школі працюють досвідчені викладачі Н. І. Володарський (директор), Я. А. Гольденберг, Л. Я. Кирсева, С. О. Пузенкін, Ф. С. Трулісер, а трохи пізніше до неї приходять Н. М. Бетенський, І. Л. Болтанський, М. К. Анкудінов та ін. При художньо-музичній студії було три відділи — музичний, художній та балетний. Не минуло й двох років з часу відкриття школи, а учні її та викладачі вже виступають з концертами перед школярами і громадськістю міста.

ДО ДЖЕРЕЛ КРАСИ

● КІРОВОГРАДСЬКІЙ МУЗИЧНІЙ ШКОЛІ — СУЛОЧКА

29 березня 1935 р. місцева газета писала: «31 березня в клубі промкооперації перша державна музично-художня студія влаштує концерт, присвячений пам'яті композитора, народного артиста республіки М. М. Іполітова-Іванова... В програмі концерту вокальні, хорові, оркестрові твори композитора».

В 1938 році урочисто святкується 5-річний ювілей школи, котрому місцева газета присвятила цілу сторінку. В ній тодішній викладач школи Л. Я. Кирсева писала: «Я безмежно щаслива, що теж внесла свою частку в загальну корисну справу. Мої колишні учні вчаться тепер у консерваторіях Москви, Одеси, Києва з гордістю можуть сказати, що соліст Великого академічного ордену Леніна театру Союзу РСР тов. Селіванов і артистка Златогорова — мої колишні учні».

Близько 200 концертів дала студія за цей період. За активну участь в концертній діяльності та добру підготовку юних музикантів студію перейменовано на школу.

Велика Вітчизняна війна тимчасово припинила заняття. Та з перших днів визволення міста від фашистських загарбників школа почала діяти.

Сьогодні музична школа має два корпуси, в яких навчається близько 900 учнів по класу фортепіано, баяна, скрипки, акордеона, віолончелі, домри, бандури, кларнета, труби, вокала. Кількість викладачів у ній сягнула за 70, і переважна більшість з них — колишні випускники цієї школи. Майже половина викладачів мають вищу освіту або навчаються у вузах. В школі створено кілька хорів, оркестр народних інструментів, чимало ансамблів. Серед випускників школи — оперні співаки В. Долішко та Р. Сергієнко, інспектор симфонічного оркестру радіо і телебачення України Краснопольський та інші.

Про добре поставлену роботу в школі свідчать дев'ять почесних грамот та диплом першого ступеня, участь в республіканському огляді-конкурсі та концертах, присвячених 100-річчю з дня народження В. І. Леніна, 200-річчю Бетховена, виступи по телебаченню.

...Щодня до школи приходять дітвора з музичними інструментами. Тут досвідчені викладачі вводять її у найчарівніший із світів — світ музики.

О. УСАТЮК,
викладач Кіровоградського педагогічного інституту ім. О. С. Пушкіна.

Однією з найбільших теплових електростанцій, яка значно поліпшить постачання електроенергією Москви та інших міст центру Росії, стане Рязанська ГРЕС, яка споруджується за 80 кілометрів від міста Рязань.

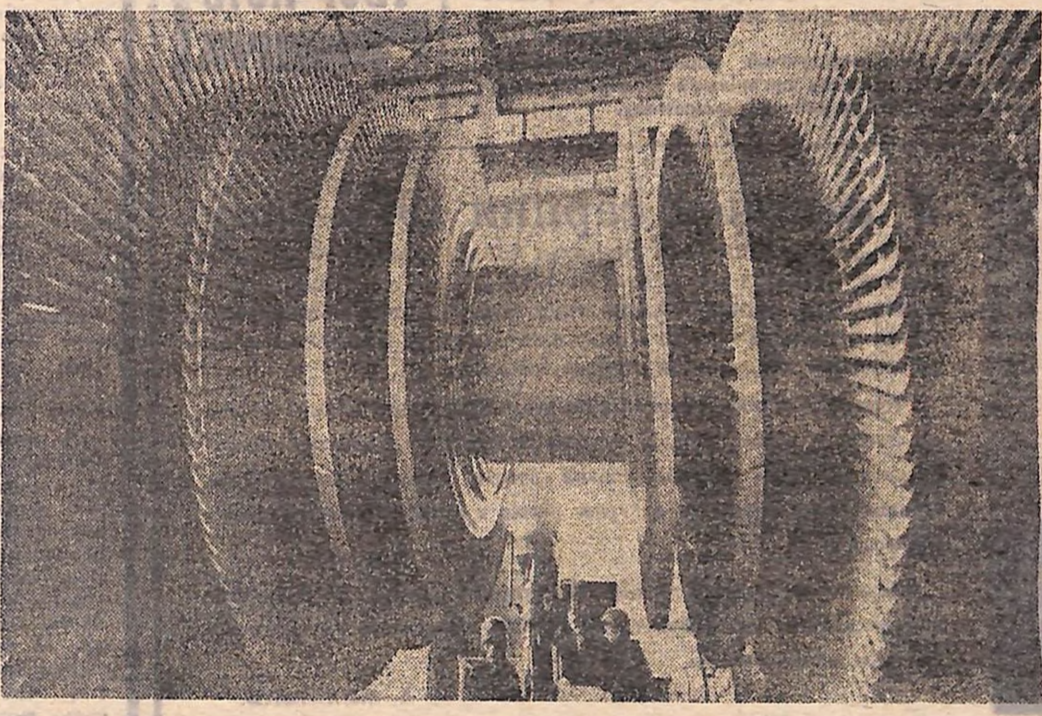
Будівництво Рязанської ГРЕС, проектна потужність якої 3600 тисяч кіловат, здійснюється швидкісними методами. Тут широко застосовується потоковий монтаж великими блоками, при якому набагато понижуються витрати на будівництво. Уже цього року — значно раніше, ніж планувалось, — дадуть промисловий струм три енергоблоки потужністю 300 тисяч кіловат кожен. Четвертий енергоблок такої ж потужності, який завершить першу чергу будівництва електростанції, стане до ладу на початку 1974 року.

Друга черга Рязанської ГРЕС складатиметься з трьох енергоблоків потужністю 300 тисяч кіловат кожен і почне діяти після 1973 року.

Всі виробничі процеси на Рязанській ГРЕС, серед них і завантаження палива, будуть керувати механізовані і автоматизовані.

На фото: монтаж роторів турбоагрегата потужністю 300 тисяч кіловат на Рязанській ГРЕС (центр європейської частини СРСР).

Фото В. АРСІРІЯ. АПН.

КОЛИ В ДОРОГУ — З ПОКЛИКАННЯМ...

На столі — гірка листів. Вони від вас, друзі-старшокласники. Відчувається: випускники вже нині серйозно задумуються над вирішенням важливої життєвої проблеми — ким бути? З проханнями поради, допомоги у виборі професій звертаються до редакції. Відповісти на такі листи, рекомендувати кожному щось конкретне без знання його здібностей, нахилів, уподобань — нелегко. У гонитві за професіями романтичними, красивими, без уявлення про їх суть, іноді можна не помітити дорогу до свого покликання, на все життя залишившись лише байдужим виконавцем. Людина, яка знаходить своє місце в житті — людина щаслива.

Наш кореспондент зустрівся з викладачем Новгородківського сільського професійно-технічного училища П. С. Резніченком. Пропонуємо його розповідь про будні і свята цього училища. Подумай, старшокласнику: можливо тут починається стежка і до твоєї професії?

— Павле Семеновичу, шістнадцять років тому ви закінчили Новгородківське СПТУ, працювали майстром виробничого навчання. За плідну працю у справі виховання та навчання спеціалістів сільського господарства удостоєні високого звання — заслуженого майстра профтехосвіти УРСР. Як визначаєте ви роль і місце майстра в становленні молодих людей?

— Майстра не даремно називають командиром виробництва. На мою думку, майстер це й хороший організатор, добрий спеціаліст і разом з тим вдумливий педагог. Адже не в кожного складаєть-

ся життя по формулі: прийшов, побачив і полюбив професію механізатора. Юнакам і дівчатам, які випадково потрапили до училища, допомога навряд чи потрібна.

Але ось тим, кому навчання дається нелегко, та бажанням вчитися перемагає, ми завжди йдемо назустріч, не рахуючись із часом залишаємось на додатковій заняття. Спеціальність механізатора нині можуть опанувати і юнаки, і дівчата. Проте стати трактористом, комбайнером можуть лише люди добре підготовлені. Оволодіння сучасною сільськогосподарською технікою вимагає знання фізики, математики, хімії. Тому

щороку намагаємось укомплектувати групи учнями, готовими до наполегливого навчання не лише за спеціальністю, а ще й за програмою середньої школи.

— Никимсього навчального року училище виконало план набору учнів. Яка робота ведеться по пропаганді сільськогосподарських професій?

— Готувалися протягом усього учбового року. З числа кращих учнів училища, майстрів, викладачів були створені спеціальні бригади профорієнторів. Їхній шлях проліг в основному до шкіл, приймали гостей ми і в себе, у кабінетах, майстернях училища.

Як зустрічають нас у школах? На жаль, іноді — недоброчинливо. Чи правильно чинять вчителі, котрі з усіх сил намагаються затримати учня в школі? Думаю, ні. Головне — п'ятнадцятирічному підлітку допомогти обрати вірний курс у життєвому океані, і не так вже й суттєво, де він здобуде середню освіту — в денній школі, училищі, чи школі робітничої молоді.

Взагалі, на вибір багатьох юнаків вплинули їх ровесники-односельчани, колишні наші учні. Цього року здобув диплом механізатора Олександр Галкін, а його

місце за партою зайняв брат Василько. Розумні, працьовиті хлопці — брати Галкіни. Таких у нас чимало.

Є у нас і так звані «важкі» учні. Досить багато клопоту й неприємностей маємо з ними. Ось хоча б В. Кириченко, здібний юнак, але нестійкий, дуже легко потрапляє під поганий вплив. Тому й досі дисципліна у нас залишається однією з головних проблем. Однією з причин виникнення її вважаю те, що більша половина учнів не забезпечена гуртожитком. На квартирах вихованцям живеться вільно, нам важко в позаурочний час контролювати кожен їх крок.

— Павле Семеновичу, за роки роботи в Новгородківському СПТУ ви закінчили технікум механізації сільського господарства, незабаром здобудете диплом інженера. Вчите інших і навчаєтесь. Це данша часу чи нагадна потреба?

— У сьогоднішніх юнаків і дівчат широке коло інтересів. Вони захоплюються науково-популярною літературою, знайомі з новинками технічної й художньої літератури. Часто їхні запитання виходять за межі програмних. І, щоб відповісти на них нам, майстрам, викладачам, потрібно постійно працювати над собою, розширювати власний світогляд, набувати нових знань.

СЛОВО ЗІ СТЕПОВОГО КРАЮ

Відбувся творчий звіт групи літераторів Кіровоградщини в Києві

Ірпінсь... Не в одному творі і не в одному авторі ця місцина стала образом не тільки природної краси, а й творчого натхнення, великої духовної наснаги.

Сюди, в Ірпінський будинок творчості Спілки письменників України прибула група молодих літераторів Кіровоградщини, яка мала звітувати в столиці нашої республіки.

Різна манера письма і різний рівень художньої досконалості творчого доробку товаришів, що приїхали до Києва, але єдине прагнення словом, щирим і запальним, служити сьгоднішній добі, ушляхити її ходу у медичного працівника Тамари Журби і вчителя Михайла Родиченка з Долинського району, вчительки з Петрівського району Клавдії Башликової і студента Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна Володимира Бондаренка, журналіста Івана Черкашенка, Віталія Лосєвського, Леся Косиченка, Вячеслава Сокурєнка, Юрія Камінського, Володимира Базилевського, Віктора Геноцького.

Вже першого дня відбулося знайомство досвідчених письменників з творами кіровоградців. Абрам Кацнельсон, Борис Комар, Віталій Логвиненко, Микола Яровий дали слушні поради, вказали на високі критерії, з яких має виходити митець. Тільки на пульсі часу тримати свій голос, йому мають бути підвладні натхнення, шукання, талант молодих літераторів. Цінність і актуальність художнього твору визначається сьгоднішнім тим, наскільки він, якою мірою може прилучитися до звершення загальнонародних справ, як сильно відчута в ньому хода нашого сучасника — людини-творця.

Ця ж думка звучала наступного дня на зустрічі в ЦК ЛКСМУ. Кіровоградських літераторів привітав секретар ЦК ЛКСМУ Г. Д. Максименко.

У своєму виступі він підкреслив важливість систематичних звітів аматорів

слова, його майстрів перед широкими аудиторіями робітничої, колгоспної, студентської та шкільної молоді. Молоді митці мають частіше бувати там, де вирішується сьгоднішній доля трудівничої п'ятирічки, бувати на ударних її будовах. В горнилі труда слід, найперше, брати і теми, і образи для своїх творів.

Г. Д. Максименко розповів присутнім про виконання республіканською комсо-

Кацнельсон, Віталій Логвиненко, Володимир Бровченко, Олексій Довгий.

Надого залам ятеється кіровоградським літераторам зустріч у Спілці письменників України.

На цю зустріч прийшли члени президії правління СР України, ветерани української радянської літератури, письменники-земляки, редактори республіканських газет і журналів, керівники видавництва.

Перший секретар правління СР України В. П. Козаченко сердечно привітав гостей з 25-річчям діяльності обласного літоб'єднання, представив учасникам зустрічі літературну молодь.

Група кіровоградських літераторів з письменником Борисом КОМАРЕМ (крайній справа) в Ірпіні.

Фото Я. БОНДАРЕНКА.

мольською організацією планів третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки, про спільні заходи ЦК ЛКСМУ і Спілки письменників України у справі виховання літературної зміни.

Голова Кіровоградського обласного літоб'єднання В. О. Погрібний розповів про діяльність молодих літераторів області, їх зустрічі в робітничих колективах, виступи перед молодими хліборобами, познайомив з творчими планами об'єднання.

На зустрічі виступили письменники Микола Зарудний, Богдан Чапий, Абрам

Заслухавши інформацію про роботу Кіровоградського обласного літоб'єднання та, познайомившись з творами гостей, Іван Ле, Іван Солдатенко, Антон Хижняк, Натан Рибак, Юрій Мушкетик, Степан Олійник поведи принципово розмову про виховання письменницької зміни, про зв'язки Спілки з творчими об'єднаннями на місцях.

І кожен підкреслював, що художник слова повинен завжди прагнути до громадянського звучання його творів, до ідейної їх чистоти. Цьому має сприяти якнайактивніше шефство письменників

старшого покоління над молодістю по-рослою.

Редактори «Літературної України» — А. Хорунжий, «Вітчизни» — Л. Дмитерко, «Дніпра» — В. Бровченко, «Радуги» — В. Кондратенко розповіли про плани редакційних видань — ширше залучати обдаровану молодь, давати сьгоднішню принципову оцінку її творчому доробку, дбайливо ростити молодих.

У своєму виступі Василь Павлович Козаченко наголосив на дальшому поліпшенні і зміцненні зв'язків Спілки з обласними літературними об'єднаннями, індивідуальному шефстві досвідчених письменників над молодими авторами.

— Необхідно, — говорить В. П. Козаченко, — щоб молодий літератор з сьгоднішнього початку вчився писати глибокоідейно і високохудожньо, відчувати пульс доби і відображати у своїх творах сьгоднішній, його кипучі будні.

Не слід нам сфокусувати уваги лише на кількох іменах. Як буде добре, коли кожен молодий літератор почує принципове слово досвідчених. У багатьох випадках воно стає вирішальним у подальшій творчій долі.

Спілка письменників України має тісний зв'язок з будовами п'ятирічки. І вже є плідні наслідки цього: надходять цікаві нариси, повісті про нашого сучасника-будівника.

Думається, що і кіровоградські літератори змогли б зробити книгу про невсипучих хліборобів, молодих робітників будови, наприклад, Побузького нікелевого. Ви дали б цим добру заяву.

Треба ширше використовувати досвід старшого письменницького покоління у пропаганді досвіду героїв праці, робити його загальнонародним здобутком.

В. П. Козаченко від Імені присутніх побажав дальшої творчої наснаги літераторам багатого культурними традиціями степового краю.

На закінчення зустрічі письменники вручили гостям ювілейні видання Т. Г. Шевченка і Г. С. Сковороди, залишивши в них свої автографи.

Кіровоградці передали Спілці великий альбом фотознімків, що відтворює Тиждень української радянської літератури на Кіровоградщині.

Того ж дня відбулися творчі звіти молодих кіровоградських літераторів перед київськими річковиками та учнями Київського профтехучилища № 12.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

В БОЯХ ГАРТУВАЛАСЬ КРИЦЯ

Креснава література про наш край одержала цінне поповнення. Нещодавно вийшла з друку книга кандидата історичних наук Д. М. Ключенка «Гартовані партією».

Це — хвилююча розповідь про боротьбу трудящих Кіровоградщини з фашистськими загарбниками в лихолітті гітлерівської окупації. Це перший систематичний виклад героїчних сторінок боротьби трудящих нашої області в період Великої Вітчизняної війни.

Автор науково дослідив і використав великий документальний матеріал з архівів Кіровограда, Києва, Москви, спогади багатьох учасників партизанського руху та партійного підпілля області. Книга приваблює своєю широтою, високою партійністю, стрункістю викладу. Документальний виклад часто переростає в емоційну, схвалювану розповідь про патріотичну діяльність героїв радянського підпілля та відважних партизанів Чорного, Чутинського, Крижанівського, Нерубайського та інших асів Кіровоградщини.

Ми з хвилюванням гортаємо сторінки про героїв антифашистської боротьби, які в часи лихоліття стояли на смерті у двобої з гітлерів-

ськими загарбниками і їх буржуазно-націоналістичними посіпаками. І перед нами, як живі, постають образи народних месників, людей щирої і щедрої душі М. М. Скірди, П. К. Василюки, І. Д. Діброви, С. І. Довженка, П. Ф. Баранника, В. П. Козаченка, П. І. Босвця, І. І. Нецаєва, М. І. Мошнягун та багатьох інших радянських патріотів.

Ось один з них — секретар Єлисаветградського підпального райкому партії, комісар партизанського загону Ім. Ворошилова, що діяв в Нерубайському лісі, Петро Іванович Босвєць. Загин постійно завдавав окупантам чималих втрат. Тяжко хворого комісара за рішенням підпального райкому партії влаштували для лікування на негальній квартирі в Єлисаветградці. Шпідлі знала про його місце перебування і в середині листопада 1942 року оточила будинок.

— Виходи, комісар! Всеодно ти вже в наших руках... — Комуністи живими не здаються!.. Діючи пістолетом і гранатами, Босвєць знищив чимало німців і полинав, і сам загинув в палаючому будинку.

В книзі широко висвітлено організуючу і направляючу роль Комуністичної партії в розгортанні всенародної боротьби проти фашистських загарбників. Влучно показано, що полум'я партійне слово сприймалося патріотами як слово власної совісті, кликало на боротьбу, дало натхнення.

Книгу Д. Ключенка «Гартовані партією» тепло сприйняли трудящі області. Вона стане хорошим посібником для лекторів, пропагандистів, агітаторів та вчителів шкіл, її з задоволенням прочитають трудівники міста і села, учні, студенти.

В. ОЛІЙНИК, заступник голови президії правління Новомірогородської районної організації товариства «Знання».

На численні прохання наших читачів подаємо розповідь про актора Георгія Тараторкіна.

ВІД КЛАСИКИ — ДО СУЧАСНОСТІ

Могутньою лавою йдуть люди вулицями великого міста. Поступово в шумі, що став уже звичним, чується стукіт людського серця. Але раптом щось сталося у сердечному ритмі. Удар... Провал... Знову удар. Тривожно, з переборами працює хворе серце.

Цими кадрами розпочинається новий художній фільм «Для сердечні», режисера Аджара Ібрагімова («Мосфільм»). Півтори години живуть глядачі поруч з невеликим колективом спеціалізованої «швидкої допомоги», яку очолює лікар Євген Павлович, в ролі якого знімається актор Ленінградського театру юного глядача Георгій Тараторкін. Загальне визнання прийшло до актора після створення образу Розкольникової у фільмі «Злочин і покарація». Високо оцінили глядачі цікавий образ вчителя, створений ним у телетелівізіонному фільмі «Урок англійської».

— Мені дуже подобається мій новий кіногерой, — каже Г. Тараторкін, — своєю професійною і психологічною вірністю. Я повністю поділяю точку зору авторів фільму на те, що головне у ньому — це розповідь про професію лікаря. Декілька насичених подіями годин життя колективу «швидкої допомоги» розкриваються — і дуже вірно, на мій погляд, — суть взаємовідносин, симпатій і антипатій. Лікар, два фельдшер і водій — різні люди. Та в найскладніші моменти

життя, коли справа стосується життя хворого, вони мобілізують всі свої сили, досвід, знання. Мій новий кіногерой дуже близький мені своєю простотою, захопленням улюбленою справою, людяністю. Рутинна щоденних справ не зачерствила його серце, — страждання хворих знаходять у ньому найживіший відгук. Він — чуйний, добрий, і висловлює почуття просто і відверто. Сподіваюсь, що Євген Павлович, як і інші персонажі картини, стануть близькими і дорогими нашому глядачеві.

В. БАУЛІН.

На фото: Г. ТАРАТОРКІН в ролі Євгена Павловича у фільмі «Для сердечні».

ФОТО АВТОРА.

В ОРОГ цупко тримався за кожний кланоть землі на Правобережній Україні, переходив у численні контратаки. Але радянські воїни мужньо відби-

вали їх і йшли вперед. Особливо жорстокі битви велись за села Дерівку, Успенку, Куцєволівку.

Війська 37-ї армії утримували плацдарм на правому березі річки: 35 кілометрів завширшки і до 12 кілометрів у глибину. На Дніпрі споруджувались переправи. До 15 жовтня через річку переправились війська 5-ї, 7-ї гвардійських, 37-ї, 53-ї армії, в тилу зосереджувались частини 5-ї гвардійської танкової армії.

З середини жовтня війська Другого Українського фронту розпочали активні бойові дії за визволення Правобережної України.

Після сильної артилерійської підготовки війська 5-ї гвардійської армії генерал-лейтенанта Жадова і 5-ї гвардійської танкової армії генерал-полковника Ротмістрова прорвали ворожу оборону на Куцєволівському напрямку і пішли в наступ. В ці дні безперервно дошло, і пересуватись було надзвичайно важко. Але, незважаючи на це, радянські війська рухались вперед.

РОЗШИРЮЮЧИ ПЛАЦДАРМ

На території Онуфрїївського району повторили подвиг Олександра Матросова комсомольці Павло Кузуб з Кубані та Анатолій Комар з Полтавщини.

НА ПОЧАТКУ ЖОВТНЯ 1943 РОКУ РОЗГОРИЛИСЬ ЖОРСТОКІ БОЇ ЗА ВИЗВОЛЕННЯ ОНУФРІЇВСЬКОГО РАЙОНУ

Велику допомогу військам подавало місцеве населення. Колгоспники доставляли боеприпаси, лікували

і доглядали поранених, прали білизну, готували їжу. Рухаючись мокрим полями і розбитими шляхами, війська все далі відходили від Дніпра. Гітлерівці використовували для оборони висоти, перетворили села, окремі будинки в місця опору. Долаючи сильні ворожі укріплення, радянські війська визволили ряд сіл Онуфрїївського, Петрівського, Червонокам'яського (нині Олександрійського) районів.

В СЕРЕДІНІ листопада 1943 року перед військами 5-ї гвардійської і 53-ї армії ставилось завдання розгромити вороже угрупування в районі Павлиша, Онуфрїївки, визволити сусідні села — Василівку, Недоарки, Громоклей, Куколівку і відкрити шлях до наступу на Олександрію.

В розгромі військ Павлишського плацдарму взяли участь 95-а, 97-а, 110-а гвардійські стрілецькі дивізії у взаємодії з 57-м і 39-м танковими полками. Чотири дні, з 22 по 25 листопада, в районі Онуфрїївки і Павлиша йшли жорстокі бої. По 3—6 кілометрів в день наші війська просувались вперед, відбиваючи шалені контратаки ворожих танків і піхоти.

24 листопада Онуфрїївку було визволено радянськими військами, а 25 листопада повністю розгромлено павлишське угрупування противника і відкрито шлях наступу на Олександрію і Знамянку.

Гітлерівці повністю зруйнували Онуфрїївку. Підірвали багато адміністративних і житлових будинків, районну лікарню, бібліотеку, механічний млин. Місцеве населення сразу ж після визволення взялося за відбудову зруйнованого народного господарства, надавало допомогу фронту. Почали відновлювати роботу сільські Ради, школи, медпункти. Із трофейних машин склали перші трактори, виготовляли і ремонтували інші реманети. Велику допомогу онуфрїївським колгоспникам надали трудящі Російської Федерації. З Алтайського краю було одержано робочу худобу, корів, овець, з інших областей надходили товари першої необхідності...

НЕВІЗНАЙНОЮ стала Онуфрїївка за тридцять років після визволення. Тут працює державний кінний завод, міжколгоспна будівельна організація, збудовано адміністративні приміщення, райунівермаг, школу, саги житлових будинків, посаджено нові сквери, прокладено шляхи і тротуари, реставрується деадропарк. З 21 травня 1968 року Онуфрїївку віднесено до категорії селищ міського типу.

Багато трудящих райцентру за самовіддану працю нагороджені орденами і медалями Союзу РСР. Серед них — робітник радгоспу П. С. Різник, працівник насінневої лабораторії О. М. Горобець, вчителька О. В. Івач, директор кіноного заводу В. А. Павленко, телятниця М. О. Морозова, тракторист С. А. Прилишко та багато інших.

Онуфрїївці свято шанують пам'ять воїнів, що полягли в боях за визволення їхнього селища і району. В райцентрі споруджено пам'ятник героям-визволителям, створюються кімнати бойової слави, іменами героїв названі вулиці і піонерські дружини. Біля братських могил завжди вінки і живі квіти.

К. ДМИТРЕНКО.

УХ — 15: маляр Надія Кришня, майстер Володимир Рубін, токар Олександр Груднев, тесляр Віктор Ілюшин, арматурник Леонід Шубков, муляр Микола Вовченко, інші їх ровесники, які збираються в клубі комбінату «Кіровоградважбуд» на репетиції агітбригади «Мастерок». А потім — на будівельні майданчики. Виступають під час обідньої перерви, після закінчення робочої зміни.

Пісні, інтермедії, вірші, танці, які виконують культармійці, об'єднані в сценарії єдиною темою — про робітничу честь.

І ось молоді будівельники з агітбригади «Мастерок» виступають на обласному огляді художніх агітбригад профспілок. Жюрі одразу відзначило цілісність програми цього колективу, вмільй режисерський почерк, високий художній рівень виконавської майстерності. Працівник клубу Віктор Красновський зі знанням справи здійснив музичне оформлення всієї програми.

Заслужують на похвалу члени агітбригади «Вогник» Кіровоградського Палацу культури імені Жовтня. Своєю програму вони присвятили 100-річчю заводу «Червона зірка». Кожен її фрагмент пройнятий пафосом ударної праці, у поетичних і музичних творах відчувається поклик до нових звершень, звучить хвала кращим людям підприємства. Виступ бригади привернув увагу своєю бойовитістю і чіткою ідейно-політичною спрямованістю.

Непогано підготувались до огляду культармійці Світловська, радгоспу «Червоний землероб» Бобринецького району.

Недоліком у виступах окремих колективів було те, що їх програма мало чим відрізнялась від звичайного концерту. Бракувало вмілої режисерської постановки, побудови сценарію.

Всього в огляді взяло участь 63 агіткульторгани з профспілкових клубів і Будинків культури. На заключний конкурс приїхало в Кіровоград 12.

Жюрі огляду-конкурсу першої премії вирішило не присуджувати. Дві других отримали агіткульторгани «Мастерок» та «Вогник». Третя премія присуджена культармійцям світловодського Палацу

культури імені Леніна, заохувальною премією відзначено агітбригаду Будинку культури імені Калініна Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів. Облпрофрада встановила спеціальний приз кращому сільському агітлективу. Його володарем стала агітбригада з радгоспу «Інгульський» Устинівського району. Спеціальний приз обкому ЛКСМУ було вручено молодіжному колективу агітбригади «Вогник».

М. ВІНЦЕВИЙ.

На знімках: виступають члени агітбригади «Вогник» (фото вгорі) та «Мастерок».

Фото В. КОВПАКА.

Чемпіонами стали юні

два дні у спортивному залі світловодського палацу культури тривав розіграш особисто-командної першості команд міст області з настільного тенісу.

В особистому заліку чемпіонами спартакіади стали кіровоградці Юрій Жарих та Лариса Герц. І командою, набравши 9 очок, перемогли кіровоградці. Другими призерами виявились світловодці, третіми — знамянцями.

І. КАРАНТ, наш громадський кореспондент.

ТУРНИР СПАРТАКІВЦІВ

В міському Будинку культури імені Компанійця закінчилися фінальні змагання з шахів серед команд колективів фізкультури на кубок республіканської ради ДСТ «Спартак».

У фінальних змаганнях взяли участь 5 команд — переможців відбіркових турнірів. Після тижневої боротьби перше місце і перехідний кубок завоювали шахісти команди «Спартак» м. Миколаєва. На другому місці — спортивний клуб Академії наук УРСР (Київ). А колектив фізкультури УТОГ міста Кіровограда став третім призером. За нашу команду виступали кандидат у майстри спорту Федір Момонт, першорозрядник Леонід Колосовський, Андрій Костенко, Микола Чередиї та Алла Сікорська.

Г. ДУБІВКА, суддя змагань.

26 ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 18.00 — Новини. (М). 18.10 — «Крайні рапортує Куйбишевська область». (М). 19.00 — Кольорове телебачення. «Творчість на-

родів світу». (М). 19.40 — Художній фільм. «Старий знайомий». (М). 21.00 — Програма «Час». До візиту тов. Л. І. Брежнєва в Індію. (М). 22.00 — «У концертному залі». Співає народний артист Азербайджанської РСР М. Магомєєв. (М). 23.00 — Кольорове телебачення. «Спортивний щоденник». (М). 23.30 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 16.20 — Навчальна передача з літератури. (М). 17.00 — Для школярів. Фізика для учнів 10 класу. (К). 17.30 — Програма «Вісті». (К). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — «Інженерна служба колгоспу». (Харків). 19.00 — Ж. Бізе,

«Кармен». Вистава. (К). В перерві — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». До візиту тов. Л. І. Брежнєва в Індію. (М). 22.00 — Продовження вистави «Кармен». (К). В перерві — «Третій, вирішальний!». (Миколаїв). 23.20 — Вечірні новини. (К).

27 ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Для школярів. «Вогнище». (М). 11.30 — Інформаційна програма. До візиту тов. Л. І. Брежнєва в Індію. (М). 12.00 — Музичний антракт. (К). 12.15 — «Трудовий переклик». (Дніпропетровськ). 17.45 — «На гб-ловних напрямках п'ятиріччя». (Херсон). 18.00 — Телефільм. «Старий чоловік». (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — В. Черних, «Справа Боброва». Вистава. (Харків). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». До візиту тов. Л. І. Брежнєва в Індію. (М). 22.00 — Продовження вистави «Справа Боброва». (Харків).

Індії». (М). 18.30 — «Літній за і закон». (М). 19.00 — Кубок УЕФА з футболу. 1/8 фінала. «Динамо» (К) — «Штутгарт» (ФРН). (Передача з Києва). 21.00 — Програма «Час». До візиту тов. Л. І. Брежнєва в Індію. (М). 22.00 — Концерт майстрів мистецтва. (К). 23.40 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 9.30 — «Старий знайомий». Художній фільм. (М). 11.00 — Для школярів. «Вогнище». (М). 11.30 — Інформаційна програма. До візиту тов. Л. І. Брежнєва в Індію. (М). 12.00 — Музичний антракт. (К). 12.15 — «Трудовий переклик». (Дніпропетровськ). 17.45 — «На гб-ловних напрямках п'ятиріччя». (Херсон). 18.00 — Телефільм. «Старий чоловік». (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — В. Черних, «Справа Боброва». Вистава. (Харків). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». До візиту тов. Л. І. Брежнєва в Індію. (М). 22.00 — Продовження вистави «Справа Боброва». (Харків).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 50. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газети виходить у вівторок, четвер, суботу. «МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.